

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. června 2016
samosoudkyní JUDr. Markétou Navrátilovou, **t a k t o :**

Obžalovaní

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

s e u z n á v a j í v i n n ý m i , ž e

spolu s osobou, jejíž věc byla vyloučena k samostatnému projednání a rozhodnutí

1/ v Kosmonosích, okres Mladá Boleslav dne 26. 2. 2013 v blíže nezjištěných odpoledních
hodinách z [REDACTED] č. p. [REDACTED] po předchozí domluvě společně odcizili 216 ks
čokoládových vajíček zn. Kinder Surprise v celkové hodnotě 5.594,- Kč ke škodě [REDACTED]

[REDACTED]

2/ v Mladé Boleslavi dne 26. 2. 2013 v blíže nezjištěných odpoledních hodinách v ulici [REDAKCE] z [REDAKCE] po předchozí domluvě společně odcizili 79 ks balení čokoládových dukátů zn. Favorina v celkové hodnotě 2.362,10 Kč ke škodě [REDAKCE]

3/ v Mladé Boleslavi dne 26. 2. 2013 v blíže nezjištěných odpoledních hodinách v ulici [REDAKCE] z [REDAKCE] po předchozí domluvě společně odcizili 327 ks oplatek zn. Fidorka v celkové hodnotě 3.237,- Kč ke škodě [REDAKCE]

4/ v Doksech dne 26. 2. 2013 v blíže nezjištěných odpoledních hodinách z [REDAKCE] po předchozí domluvě společně odcizili 124 ks oplatek zn. Fidorka v celkové hodnotě 1.227,60 Kč, 96 ks čokolád zn. Big TriBit v celkové hodnotě 1.238,40 Kč, 3 ks instantních nápojů zn. Nescafé v celkové hodnotě 149,70 Kč, 1 ks oplátky zn. Miňonka v hodnotě 10,90 Kč a 2 ks oplatek zn. Horalka v celkové hodnotě 11,80 Kč, tedy věci v celkové hodnotě 2.638,40 Kč, vše ke škodě [REDAKCE]

a tohoto jednání se [REDAKCE] dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 20. 10. 2009 sp. zn. 2 T 63/2009, který nabyl téhož dne právní moci, odsouzen pro dva trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního zákona k souhrnnému společnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců se zařazením do věznice s dohledem, který dne 31. 8. 2010 vykonal, a k trestu zákazu pobytu na okrese Hradec Králové na dobu pěti let,

t e d y

úmyslným společným jednáním si přisvojili si cizí věc tím, že se jí zmocnili, a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a [REDAKCE] byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

č í m ž   s p á c h a l i

obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE]

přechin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný [REDAKCE]

přechin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

Za to se

o d s u z u j í

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **d v a c e t i s e d m i (27) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **dozorem**.

obžalovaná [REDACTED]

podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **dvacetisedmí (27) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **dozorem**.

obžalovaný [REDACTED]

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **osmnácti (18) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **dozorem**.

obžalovaný [REDACTED]

podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **šesti (6) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **pátnácti (15) měsíců**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ve vztahu k obžalovaným [REDACTED] a [REDACTED] **ruší** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Lounech ze dne 13. 4. 2015 č. j. 15 T 200/2014-223, který nabyl právní moci dne 25. 6. 2015 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 5 To 238/2015-265, z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 8. 2015 sp. zn. 31 T 41/2015, který nabyl právní moci dne 4. 8. 2015, a z rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 12. 2015 sp. zn. 2 T 17/2015, který nabyl právní moci téhož dne, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ve vztahu k obžalovanému [REDACTED] **ruší** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 4. 2. 2014 č. j. 1 T 264/2013-26, který nabyl právní moci dne 22. 4. 2014 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích č. j. 13 To 161/2014-152, jakož i všechna další

rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní [redacted]
[redacted] a [redacted] **p o v i n n i** nahradit společně a nerozdílně [redacted]
[redacted] škodu ve výši
2.638,40 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se [redacted]
[redacted] **o d k a z u j e** se zbytkem svého nároku na náhradu
škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.

Obžalovaný [redacted] využil svého práva nevypovídat a pouze uvedl, že byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody a byla mu stanovena zkušební doba v trvání tří let.

Obžalovaná [redacted] vypověděla, že není vinna ona, její manžel [redacted] ani [redacted] nakoupila asi dvacet rohlíků, sýr, pivo a limonádu. V s [redacted] kde kupovala vejíčka, neměli chleba, který potom chtěla koupit [redacted] ani [redacted] v Mladé Boleslavi nebyla. Stopli je dva Slováci [redacted] e kterými nemají nic společného a kteří měli tašku, v níž něco měli a kterou si dali do kufru. Cukrovinky nekupovala obžalovaná ani její manžel, museli je tam dát ti dva Slováci.

Poněvadž obžalovaní J [redacted] a [redacted] v hlavním líčení využili svého práva nevypovídat a obžalovaný [redacted] se bez omluvy nedostavil, přečetl soud dle § 207 odst. 2 trestního řádu protokoly o výsledku těchto obžalovaných z přípravného řízení na č. l. 15 – 17, 18 – 20, 22 – 23.

Obžalovaný [redacted] v přípravném řízení uvedl, že dne 26. 2. 2013 ho obžalovaní [redacted] s [redacted] požádali o odvoz z Litvínova k dceři do Čáslavi. Když na zpáteční cestě před Prahou zahlédli dva stopaře, [redacted] mu řekli, ať zastaví, vyšli z auta a bavili se s nimi o něčem. Poté stopaře nabrali a řekli obžalovanému [redacted], ať pokračuje na Mladou Boleslav. V autě se domlouvali, do kterých obchodů má zajet a co tam budou dělat. Před [redacted] se všichni domlouvali na krádeži vejíček zn. Kinder. Obžalovaného [redacted] úkolovali oba obžalovaní [redacted] stejnoměrně a v Mladé Boleslavi mu řekli, ať zastaví [redacted]. Obžalovaný [redacted] kouřil u auta, ostatní odešli do obchodního domu a zhruba po půl hodině z něj postupně vycházeli. Obžalovaný [redacted] který vyšel poslední, nesl tašku plnou věcí, kterou dal do kufru auta, a obžalovanému [redacted] řekli, aby se o to nezajímal. Totéž se opakovalo [redacted] v Mladé Boleslavi. Poté odjeli [redacted] v Doksech, kde šli dovnitř všichni. Obžalovaný [redacted] si koupil energetický nápoj, pak vyšel obžalovaný [redacted] a nakonec vyběhl obžalovaný [redacted] s prázdným košíkem a bez tašky, košík odhodil a utíkal na silnici směrem na Českou Lípou. Počkali, až vyjde obžalovaná [redacted] s obžalovaným [redacted] kteří jim řekli, že ochranka kontrolovala tašku obžalovanému [redacted] Obžalovaného [redacted] nabrali na silnici ve směru na Českou Lípou a následně je zastavila policie.

Obžalovaný [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděl, že ho dne 26. 2. 2013 v Praze na hlavním vlakovém nádraží oslovil obžalovaný [REDAKCE] zda nemá zájem o přivýdělek, aniž by mu řekl, o co jde, a zavedl ho k sobě do auta. Okolo třetí se připojil ještě jeden muž slovenské národnosti. Byli v několika obchodech v Mladé Boleslavi a [REDAKCE] v Doksech, kde obžalovaný [REDAKCE] nic neukradl, kradené věci pronášel druhý Slovák, s nímž byli sami v obchodních domech. Neříkali jim, jaké věci mají být odcizeny, záleželo to uvážení obžalovaného [REDAKCE] a [REDAKCE] ale bylo to na popud obžalovaných [REDAKCE]

Obžalovaný [REDAKCE] o jehož věci bylo rozhodnuto samostatně, v přípravném řízení uvedl, že přijel nejspíš dne 16. 2. 2013 ze Slovenska do České republiky z důvodu hledání práce. Od té doby bydlel na různých místech v České republice, do Prahy přijel dne 25. 2. 2013, koupil si jízdenku na autobus na Slovensko, přespal na lavičce na hlavním vlakovém nádraží a poté zjistil, že byl okraden a přišel o jízdenku na autobus. Neměl peníze na nový lístek, šel se podívat na autobusové nádraží, kde se ho kolem 14:30 hod. muž zeptal, jestli si nechce přivýdělat s tím, že mu řekne později, o jakou práci jde, přičemž obžalovaný se domníval, že půjde o normální práci. Šli k vozidlu na parkovišti, u kterého stála žena, a pak přišli ještě dva muži. V autě seděl vpředu řidič a Slovák, který jej oslovil kvůli práci, vzadu obžalovaný [REDAKCE] s ženou a Čechem. Před obchodním domem v Mladé Boleslavi dali obžalovanému látkovou tašku, kterou pověsil na vozík. Chodili po obchodu, řekli obžalovanému, ať jim dá vozík, obžalovaný stál bokem, takže na něj neviděl a nakonec mu řekli, ať s vozíkem projede přes pokladnu. Obžalovaný [REDAKCE] vyndal z vozíku svoje věci, které zaplatil, taška byla z poloviny něčím naplněná, obžalovaný [REDAKCE] se do ní nedíval. Venku dali tašku do kufru vozidla. V Mladé Boleslavi se to takto opakovalo ve třech obchodech, obžalovaný již věděl, že mu dají věci, aby je pronesl bez zaplacení, a uvědomoval si, že se dopouští krádeže, ale vše dělal proto, že neměl peníze na cestu domů. Z Mladé Boleslavi poté odjeli do jiného města, obžalovaný šel s taškou do obchodu, u sladkostí nechal tašku i košík, a když se vrátil, taška byla plná věcí. U pokladny k obžalovanému přišel bezpečák a chtěl vidět tašku, kterou mu obžalovaný dal, a utekl. Nasedli do auta a jeli rychle do Doks, ale po několika minutách cesty je zastavila hlídka policie.

Svědék [REDAKCE] vypověděl, že ostraze prodejny [REDAKCE] oznámil útěk pána s taškou, kdy se jednalo buď o obžalovaného [REDAKCE], nebo obžalovaného [REDAKCE]. U auta postával obžalovaný [REDAKCE] kterého svědek v prodejně nezaregistroval. Rovněž nezaregistroval obžalovaného [REDAKCE] a obžalovanou [REDAKCE]. Do auta naskákaly tři osoby, které odjely, a svědek ostraze oznámil SPZ jejich vozidla.

Svědék [REDAKCE] pracovník ostrahy [REDAKCE] v Doksech, uvedl, že obžalovaný [REDAKCE] se pohyboval sám po prodejně s vozíkem a na něm pověšenou taškou, která během nákupu nabyla na objemu. Všiml si, že v cukrovinkách zmizely Fidorky a další sušenky, a tak u pokladny zkontroloval tašku obžalovaného [REDAKCE], v níž měl cukrovinky, o nichž tvrdil, že je koupil [REDAKCE]. Svědek vyzval obžalovaného [REDAKCE] k předložení průkazu totožnosti, tašku odložil na vedlejší pokladnu, čehož obžalovaný [REDAKCE] využil a utekl. Oběťaví zákazníci si zapsali SPZ vozidla, kterým odjížděl, a zavolali policii.

Z listinných důkazů soud zjistil, že hlídka policie byla dne 26. 2. 2013 v 18:40 hod. vyslána do Zahrádek k hostinci Na kovárně, kudy mělo projíždět vozidlo VW Golf stříbrné barvy, RZ [REDAKCE], v kterém se měli nacházet pachatelé podezřelí z krádeže [REDAKCE] v Doksech. Poté, kdy vozidlo projelo, bylo zastaveno, přičemž osádku tvořili [REDAKCE] a [REDAKCE] (srov. úřední záznam policie na č. l. 78). V zavazadlovém prostoru vozidla byly nalezeny tři velké papírové krabice s 216 čokoládovými vajíčky Kinder, 79 čokoládovými mincemi Favorina, 327 Fidorkami (srov. protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací na č. l. 25 – 30).

Z přehraného kamerového záznamu [REDAKCE] v Mladé Boleslavi je patrné, že v úseku prodeje cukrovinek se samostatně pohybují tři osoby. Muž v šedé bundě a černými rukávy se zbytkem vlasů na čele policií ztotožněný jako obžalovaný [REDAKCE] nakládá do vozíku krabici se zbožím, dále se zde pohybuje tmavovlasá žena v tmavých šatech ztotožněná jako obžalovaná [REDAKCE] a starší muž tmavých vlasů a oblečení ztotožněný jako obžalovaný [REDAKCE]. U pokladny obžalovaná [REDAKCE] vyndává z košíku zboží, zatímco obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] projíždějí každý s jedním nákupním vozíkem, přičemž obžalovaný [REDAKCE] má na háčku vozíku zavěšenou tašku.

Shora uvedené důkazy soud vyhodnotil dle § 2 odst. 6 trestního řádu, načež vzal za prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Je prokazován především doznáním obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří shodně vypověděli, že je oslovil obžalovaný [REDAKCE] s nabídkou blíže nespecifikovaného přívýdělku, krádeže v supermarketech probíhaly na popud obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] a odcizené zboží provázel obžalovaný [REDAKCE] v tašce zavěšené na háčku nákupního vozíku, což potvrzuje i kamerový záznam ze [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] se prezentoval jako řidič, jenž byl úkolován obžalovanými [REDAKCE] a [REDAKCE] ohledně trasy jízdy a jemuž řekli, ať se o nic nezajímá, nicméně potvrdil, že se všichni v autě domlouvali na krádeži. Pohyb obžalovaného [REDAKCE] a útěk bez tašky s odcizenými cukrovinkami [REDAKCE]. Doksech potvrzují i svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] přičemž svědek [REDAKCE] si nebyl jistý, zda se jednalo o obžalovaného [REDAKCE], či obžalovaného [REDAKCE] a svědek [REDAKCE] si byl jist, že se jednalo o obžalovaného [REDAKCE] nicméně z výpovědí obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] je evidentní, že se jednalo o obžalovaného [REDAKCE]. S doznáním obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] pak korespondují listinné důkazy, které dokladují nález odcizeného zboží ve vozidle, v němž jeli všichni obžalovaní. Obžalovaný [REDAKCE] který využil svého práva nevypovídat, a obžalovaná [REDAKCE] která popřela, že by se krádeží dopouštěla, jsou usvědčováni výše zmíněnými důkazy, z nichž je evidentní, že si jako řidiče najali obžalovaného [REDAKCE], přibrali dva stopaře s nabídkou přívýdělku a následně obžalovaného [REDAKCE] úkolovali ohledně trasy jízdy a domlouvali s obžalovanými [REDAKCE] a [REDAKCE] provedení krádeží v supermarketech. Tedy obžalovaní [REDAKCE] se krádeží přímo fyzicky nedopouštěli, ale vymysleli je a organizovali. Soud neuvěřil obhajobě obžalované [REDAKCE], že s krádežemi neměla nic společného a že po nákupu v [REDAKCE] jela do [REDAKCE] kvůli chybějícímu chlebu a vajíčkům, poněvadž se jedná o běžný sortiment obecně bohatě zásobených supermarketů, a proto soud považoval za nepravděpodobné, že by byla nucena navštívit čtyři supermarkety, než by se jí je podařilo koupit. Závěr soudu o úmyslu obžalovaných [REDAKCE] odcizit cukrovinky podporuje i skutečnost, že po nabrání stopařů se odchýlili z původní trasy Čáslav – Litvínov a jeli nelogicky nakupovat běžné potraviny do Mladé Boleslavi, ač je mohli nakoupit kdekoliv po cestě.

Obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] svým jednáním pod body 1) – 4) naplnili po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy si присvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili (odcizili cukrovinky ve vlastnictví poškozených obchodních společností), a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, tj. škodu nejméně 5.000,- Kč (konkrétně škodu ve výši 13.831,50 Kč), přičemž jednání obžalovaného [REDAKCE] bylo nutno kromě toho kvalifikovat ještě jako přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, neboť byl za takový čin v posledních třech letech potrestán (rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 20. 10. 2009 sp. zn. 2 T 63/2009, který nabyt téhož dne právní moci, byl odsouzen pro dva trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního zákona k souhrnnému společnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců se zařazením do věznice s dohledem, který dne 31. 8. 2010 vykonal, a k trestu zákazu pobytu na okrese Hradec Králové na dobu pěti let). Soud kvalifikoval jednání pod bodem 1) – 4) jako

pokračující přečin krádeže neboť jednotlivé dílčí útoky naplňují skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny blízkou časovou souvislostí (jeden den), souvislostí předmětu útoku (cukrovinky) a stejným motivem (zajištění si finančních prostředků). Jednání obžalovaných bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaní věděli, že se jedná o cizí cukrovinky, a tyto chtěli odcizit, což také učinili. Obžalovaní přečin spáchali ve formě spolupachatelství, protože tak činili společným jednáním a v úmyslu tak činit společně. Obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] krádeže vymysleli a zorganizovali, k čemuž si najali řidiče obžalovaného [REDAKCE] a pod příslibem přivýdělnku získali vykonavatele obžalované [REDAKCE] a [REDAKCE]. Přitom není podstatné, že se krádeží přímo fyzicky nedopouštěli. Oproti návrhu na potrestání soud nekvalifikoval jednání obžalovaného [REDAKCE] jako přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, neboť k odsouzení trestním příkazem Okresního soudu Plzeň – sever ze dne 18. 3. 2010 sp. zn. 2 T 58/2010 již nelze přihlížet z důvodu amnestie podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody a upuštění od výkonu peněžitého trestu.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] nepolehčuje žádná okolnost, avšak soud vzal také v úvahu, že od spáchání činu uběhla doba více než tři let. Obžalovaný [REDAKCE] má v Rejstříku trestů patnáct záznamů, z nichž se sice přihlíží jen k jednomu, nicméně je z nich patrné, že má sklon se dopouštět trestného činu krádeže. Obžalovaná [REDAKCE] má v Rejstříku trestů devět záznamů, z nichž nelze přihlížet k žádnému, avšak též je zřejmé, že je u ní přítomná tendence se dopouštět trestného činu krádeže. Soud rovněž negativně hodnotil, že oba byli hlavními hybateli posuzované trestné činnosti, a proto nebylo možné uložení jiného trestu než nepodmíněného trestu odnětí svobody, a to i s ohledem na skutečnost, že v úvahu přicházelo uložení souhrnného trestu k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Posuzovaný přečin je totiž ve vztahu souběhu k přečinům krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, dle § 205 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a dle § 205 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, kterými byli obžalovaní uznáni vinnými rozsudkem Okresního soudu v Lounech ze dne 13. 4. 2015 č. j. 15 T 200/2014-223, který nabyl právní moci dne 25. 6. 2015 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. 5 To 238/2015-265, rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 8. 2015 sp. zn. 31 T 41/2015, který nabyl právní moci dne 4. 8. 2015, a rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 9. 12. 2015 sp. zn. 2 T 17/2015, který nabyl právní moci téhož dne, a jímž byl oběma obžalovaným uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 21 měsíců se zařazením do věznice s dozorem, protože všechny tyto přečiny obžalovaní spáchali před vyhlášením rozsudku Okresního soudu v Lounech, tj. před dnem 13. 4. 2015. Soud proto ukládal trest souhrnný, přičemž v rámci trestní sazby jednoho roku až pěti let, tj. trestní sazby za přečin krádeže dle § 205 odst. 3 trestního zákoníku, která se vztahuje k trestnému činu nejprísněji trestnému, uložil soud trest odnětí svobody v dolní polovině trestní sazby (konkrétně ve výměře 27 měsíců). Pro výkon tohoto trestu zařadil obžalované do věznice s dozorem, poněvadž jim byl uložen trest za úmyslný trestný čin ve výměře nepřevyšující tři léta a obžalovaní dosud nebyli ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin.

Obžalovanému [REDAKCE] nepolehčuje žádná okolnost, avšak soud vzal také v úvahu, že od spáchání činu uběhla doba více než tři let, naopak mu přitěžuje jeho trestní minulost, jelikož v Rejstříku trestů má osm záznamů, z nichž se přihlíží k sedmi a jedná se o odsouzení pro pět trestných činů krádeže a dvou trestných činů úvěrového podvodu, z kterých je patrná tendence obžalovaného dopouštět se trestné činnosti, jejímž znakem je obohacení se na úkor

jiného, a proto nebylo možné uložení jiného trestu než nepodmíněného trestu odnětí svobody, a to i s ohledem na skutečnost, že v úvahu přicházelo uložení souhrnného trestu k souhrnnému nepodmíněnému trestu. Posuzovaný přečin je ve vztahu souběhu k přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, kterým byl obžalovaný uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 4. 2. 2014 č. j. 1 T 264/2013-26, který nabyl právní moci dne 22. 4. 2014 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích č. j. 13 To 161/2014-152 a jímž byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců se zařazením do věznice s dozorem, protože oba tyto přečiny obžalovaný spáchal před vyhlášením uvedeného rozsudku, tj. před dnem 4. 2. 2014. Soud proto ukládal trest souhrnný, přičemž v rámci trestní sazby šesti měsíců až tří let, tj. trestní sazby za přečin krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, která se vztahuje k trestnému činu nejprísněji trestnému, uložil soud trest odnětí svobody v dolní polovině trestní sazby (konkrétně ve výměře osmnácti měsíců). Pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s dozorem, poněvadž mu byl uložen trest za úmyslný trestný čin ve výměře nepřevyšující tři léta a obžalovaný dosud nebyl ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin.

Obžalovanému [redacted] polehčuje jeho doznání, které přispělo k usvědčení zejména obžalovaných [redacted] a [redacted]. V Rejstříku trestů má tři záznamy, ale je třeba na něj hledět jako na netrestaného z důvodu osvědčení ve zkušební době podmíněného odsouzení a amnestie těchto odsouzení. Soud vzal také v úvahu, že od spáchání činu uběhla doba více než tři let. Z těchto důvodů považoval soud za dostatečně výchovný podmíněný trest odnětí svobody při dolní hranici trestní sazby (konkrétně ve výměře šesti měsíců) s krátkou zkušební dobou v trvání patnácti měsíců.

Ve vztahu k [redacted] která se připojila nárokem na náhradu škody ve výši 5.000,50 Kč, zavázal soud všechny obžalované k náhradě škody ve výši 2.638,40 Kč, představující hodnotu odcizených cukrovinek pod bodem ad 4) rozsudku. Cukrovinky pod bodem ad 2) byly poškozené společnosti vráceny (srov. usnesení o vydání věci na č. l. 32), a proto v této části nároku na náhradu škody odkázal soud poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do **o s m i** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 9. června 2016

JUDr. Markéta Navrátilová, v.r.
samosoudkyně

